

sygn. akt **III RC 198/23**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 12 stycznia 2024r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Hubert Wnorowski

Protokolant st.sekr.sądowy Iwona Batko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 stycznia 2024r. w K. sprawy

z powództwa **małoletnich: N. K. i H. K.**

reprezentowanych przez **K. W.**

przeciwko **H. K.**

o alimenty

I. Zasądza alimenty od pozwanego H. K. na rzecz małoletniej N. K. ur. (...) w kwocie po 700 (siedemset) złotych miesięcznie i H. K. ur. (...) w kwocie po 800 (osiemset) złotych miesięcznie płatne z góry do 10 dnia każdego miesiąca do rąk ich matki K. W. wraz z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 21 września 2023r.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi.

IV. Koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

V. Wyrokowi w punkcie **I** nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Hubert Wnorowski

UZASADNIENIE

K. W. działając w imieniu małoletnich powodów: N. K. i H. K. wniosła o zasądzenie alimentów od pozwanego H. K. (ojca) w kwocie po 1300 zł miesięcznie na rzecz małoletniej N. K. oraz w kwocie 1500 zł na rzecz małoletniego H. K..

W uzasadnieniu podała, że pozwany łoży na utrzymanie dzieci po 600 zł miesięcznie tj. łącznie 1200 zł. Podniosła, że otrzymywane alimenty nie wystarczają na zaspokojenie potrzeb małoletnich, które są znaczące i wynoszą ok. 2200 zł miesięcznie na każde dziecko. Pozwany w bardzo ograniczonym zakresie uczestniczy w wychowaniu dzieci, nie realizuje częstych kontaktów. Wszelkie obowiązki rodzicielskie spoczywają głównie na matce małoletnich (k. 3-8).

H. K. w odpowiedzi na pozew domagał się oddalenia powództwa ponad kwotę 600 zł alimentów na rzecz każdego z małoletnich powodów.

W uzasadnieniu podał, że interesuje się dziećmi, stara się realizować kontakty, choć matka utrudnia mu spotkania poprzez organizację dzieciom wizyt u lekarza, rodziny czy też chorobą dzieci. Podniósł, że jest zatrudniony jako ślusarz i zarabia ok. 4500 zł netto miesięcznie. Zakwestionował wydatki na rzecz dzieci przedstawione w pozwie oceniając je

jako zawyżone. Zadeklarował, że w przypadku nieprzewidzianych wydatków np. wyjazdu na wycieczki, leczenie będzie dodatkowo wspierał finansowo małoletnich (k. 55-58).

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni powodowie: N. K. i H. K. są dziećmi pochodzącymi z nieformalnego związku (...).

Obecnie małoletni są dziećmi w wieku szkolnym, nie sprawiają większych problemów wychowawczych. Małoletni H. z uwagi na wadę wzroku nosi okulary oraz wymaga konsultacji lekarskiej z powodu skrzywienia kręgosłupa. Małoletnia N. nie ma problemów zdrowotnych.

Do czerwca 2022r. rodzice małoletnich tworzyli związek i wspólnie wychowywali dzieci. Obecnie małoletni przebywają pod opieką matki, a ojciec mieszka oddzielnie i utrzymuje kontakty z dziećmi, choć nie są one regularne. Pozwany łoży na utrzymanie każdego z małoletnich dzieci po 600 zł miesięcznie tytułem alimentów tj. łącznie 1200 zł miesięcznie.

Matka małoletnich wspólnie z partnerem i dziećmi zamieszkuje w K.. Pracuje jako inspektor w Urzędzie Miejskim w K. gdzie zarabia ok. 4430 zł netto miesięcznie. Koszt utrzymania każdego dziecka określiła na kwotę ok. 2200-2400 zł miesięcznie.

Ojciec małoletnich wspólnie ze swoją matką zamieszkuje w K.. Pracuje jako ślusarz w Zakładzie (...) gdzie zarabia ok. 4500 netto miesięcznie. Dojeżdża do pracy do O. i z tego tytułu ponosi koszty dojazdu w kwocie ok. 500 zł miesięcznie. Poza małoletnimi powodami nie ma nikogo na utrzymaniu.

Powyższy stan faktyczny w sprawie, Sąd ustalił w oparciu o zeznania stron (k. 157-159) oraz dokumenty znajdujące się w aktach sprawy (k. 10-46, k. 59-63, k. 32-89, k. 96-120, k. 123-137, k. 146-156).

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustalenia stanu faktycznego w sprawie, Sąd dał wiarę zeznaniom stron oraz uznał za wiarygodne wszystkie zebrane w toku postępowania dokumenty, które zostały złożone przez strony, albowiem nie budziły one żadnych wątpliwości. Ponadto strony nie kwestionowały ich prawdziwości i wiarygodności.

Zgodnie z treścią art. 133§1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres świadczeń alimentacyjnych reguluje treść art. 135§1 kro, czyli zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Bezsporne jest, że małoletni powodowie nie są w stanie utrzymać się samodzielnie i nie posiadają majątku, wobec tego oboje rodzice obowiązani są do przyczyniania się do łożenia na ich utrzymanie.

Orzekając w niniejszej sprawie, na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, że powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie tj. do kwoty 700 zł miesięcznie alimentów na rzecz małoletniej N. K. oraz do kwoty 800 zł miesięcznie na rzecz małoletniego H. K..

Ustalając wysokość należnych małoletnim alimentów, Sąd wziął jednocześnie pod uwagę zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów oraz obecne możliwości zarobkowe pozwanego.

Matka małoletnich powodów określiła koszty utrzymania każdego dziecka na kwotę ok. 2200 -2400 zł miesięcznie. Podniosła, że uzyskiwany przez nią dochód oraz dotychczasowy udział pozwanego w kwocie 1200 zł miesięcznie (na dwoje dzieci) nie wystarczają jej na wydatki związane z zabezpieczeniem wszelkich potrzeb małoletnich.

W ocenie Sądu, koszty utrzymania małoletnich dzieci przedstawione przez matkę są znacznie zawyżone. Wprawdzie małoletni powodowie są dziećmi w wieku szkolnym zatem koszty ich utrzymania są znaczące. Niemniej jednak, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, zatem nie może mieć miejsca sytuacja, w której to matka przeznaczająca na utrzymanie dzieci ok. 4400 zł miesięcznie, co stanowi wysokość jej całego miesięcznego wynagrodzenia. Oprócz wydatków na dzieci, matka ponosi koszty związane z własnym utrzymaniem i opłaceniem rachunków za mieszkanie, czy media.

Natomiast pozwany dysponuje stałym dochodem w wysokości ok. 4500 zł miesięcznie. Ponosi koszty własnego utrzymania oraz dodatkowe wydatki związane z dojazdami do pracy poza miejscem zamieszkania, które wynoszą ok. 500 zł miesięcznie.

Podnieść należy, że pozwany nie uchyla się od ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich powodów, w żaden sposób nie kwestionował zasadności powództwa. Dotychczasłożył na utrzymanie każdego dziecka po 600 zł alimentów miesięcznie. Ponadto pozwany chce aktywnie uczestniczyć w wychowaniu dzieci, zabiega o kontakty, choć nie są regularne. Aktualnie pozwany zarzuca matce małoletnich, że utrudnia mu spotkania z dziećmi organizując czas dzieciom według własnego uznania np. różne wyjazdy, spotkania z rodziną, w czasie gdy pozwany zabiega o spotkania z dziećmi. Natomiast w ocenie matki, małoletnie dzieci nie zabiegają o kontakty z ojcem.

Oceniając możliwości zarobkowe pozwanego oraz usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów, Sąd uznał, że pozwany powinienłożyć na utrzymanie dzieci łącznie kwotę 1500 zł miesięcznie tytułem alimentów.

Zabezpieczenie podstawowych potrzeb małoletnich powodów tj. wyżywienia czy ubrania generuje znaczne wydatki. Ponadto matka musi mieć zapewnione środki finansowe od ojca w postaci alimentów celem zabezpieczenia wszelkich usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletnich dzieci.

W ocenie Sądu, matka małoletnich swój obowiązek alimentacyjny realizuje głównie poprzez osobiste starania w wychowanie dzieci orazłoży na ich utrzymanie z własnego dochodu.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, na podstawie art. 133§1 kro zasądzono alimenty od pozwanego na rzecz małoletniej N. K. w kwocie po 700 zł miesięcznie, zaś na rzecz małoletniego H. K. w kwocie po 800 zł miesięcznie poczynając od 21 września 2023r. (pkt. I wyroku).

W pkt. II wyroku Sąd, powództwo w pozostałej części oddalił albowiem w toku postępowania ustalił, że żądana przez matkę małoletnich powodów kwota alimentów jest nadmiernie wygórowana. Wprawdzie każde z rodziców chce zapewnić jak najlepsze warunki do wychowania i rozwoju dzieci. Niemniej jednak, ustalając wysokości należnych alimentów, Sąd zobowiązany jest wziąć pod uwagę także możliwości zarobkowe zobowiązanego. Alimenty w wysokości ustalonej przez Sąd, są adekwatne do obecnych możliwości zarobkowych pozwanego.

Na podstawie art. 102 kpc, kierując się zasadą słuszności, Sąd nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi (pkt. III wyroku).

W ocenie Sądu, pozwany w pierwszej kolejności powinien skupić się na realizacji obowiązku alimentacyjnego na rzecz dzieci. Nieobciążanie pozwanego kosztami sądowymi, zdaniem Sądu nie będzie stanowiło znacznego uszczerbku dla Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 100 kpc koszty procesu między stronami wzajemnie zniesiono (pkt. IV wyroku).

Na podstawie art. 333§1 pkt. 1 kpc wyrokowi w pkt. I nadano rygor natychmiastowej wykonalności. (pkt. V wyroku).

sędzia Hubert Wnorowski